

ARAX

HET MAGAZINE VAN ASV GLADZOR



BESTUURSJAAR 17

EDITIE I

FEBRUARI 2023



YANSHOPNL



MILLSTONE GRINDING

ANDRA'S CHOICE

INFO@YANSHOPNL | +31 6 83 84 87 27 | CREATE MOMENTS

YAN

REDACTIE

ANI NAZARI
AREN NAGULYAN
ARSINE MARKOSIAN
ELINA NAZARIAN
SANDRA BEDROSIAN
LARA NAZARI

EINDREDACTIE

ELINA NAZARIAN
ARSINE MARKOSIAN

LAY-OUT EN DESIGN

LARA NAZARI
AREN NAGULYAN



MARIAMARDIK

- Autosleutels programmeren
- Sleutels bijmaken
- Telefoonreparaties
- Telefoonaccessoires

info@mariamardik.n De Oude Veiling 86
+31 6 45 01 14 50 1689 AD Zwaag



JP'S MIRROR BOOTH
SINCE 2022

KONINGIN SEMIRAMIS VAN ASSYRIË
CESARE SACCAGI
1905



Beste lezer,

Hier is-ie dan. Na lang praten, nadenken, onderzoek doen, schrijven, typen, nog meer onderzoek doen, editen en designen mogen we jullie eindelijk de eerste editie van de Arax Magazine van bestuur 17 presenteren! Deze magazine die bij ASV Gladzor hoort staat meestal boordevol informatie, verhalen en andere stukken die (jawel, jawel) te maken hebben met Armenië.

Lees in deze editie bijvoorbeeld hoe je de lekkerste lamajo maakt, waarom je de film *Kyanq U Kriv* moet zien, lees de mythe van Ara de Mooie, maak kennis met de muzikant Bei Ru en leer meer over de stad Kayseri (oftewel Mazhaq). Kortom, er is voor iedereen iets interessants te lezen!

Heb je een idee voor een artikel of denk je het beter te kunnen? Dan mag je je altijd bij de redactie aansluiten of je kunt eenmalig een artikel sturen naar info@gladzor.nl en wie weet lezen we de volgende editie een stukje dat door jou is geschreven.

Wij hopen dat je niet alleen nieuwe dingen leert, maar vooral ook geniet van deze Arax.

Veel leesplezier!

Elina Nazarian (Eindredacteur Arax Magazine/Secretaris ASV Gladzor)

Ani Nazari (Voorzitter ASV Gladzor)

Arsine Markosian (Eindredacteur ARAX Magazine/Senaat ASV Gladzor)



Ani Nazari, Voorzitter
Elina Nazarian, Secretaris
Liya Boghossian, Vicevoorzitter
Wartkes Kizokjan, PR-Manager
Sandra Bedrosian, Penningmeester
Mariam Markosian, Extern coördinator





INHOUDSOPGAVE

Voorwoord



1 Tour van Armeense bezienswaardigheden in Glendale

blz. 6
Elina Nazarian



2 Oorlog door de onbeantwoorde liefde van Ara Geghetsik

blz. 8
Elina Nazarian



3 Kayseri, oftewel Mazhaq

blz. 10
Aren Nagulyan



4 [yeraz]shtutyun: Bei Ru

blz. 14
Lara Nazari



5 Taxi!

blz. 18
Ani Nazari



6 Was Leonardo da Vinci Armeens?

blz. 20
Arsine Markosian



7 Recept: Lamajo

blz. 22
Sandra Bedrosian



8 Armeniëfonds

blz. 24
Arsine Markosian



9 HayKino: Kyanq u Kriv

blz. 26
Ani Nazari



10 Birthright

blz. 28
Arsine Markosian
Tigran Melikian



TOUR VAN ARMEENSE BEZIENSWAARDIGHEDEN IN GLENDALE

Overal waar je bent in deze wereld kom je wel Armeniërs tegen en met een diaspora van meer dan 7 miljoen is dat ook niet gek. Glendale en Burbank zijn een van deze plekken in de Verenigde Staten met een grote Armeense bevolking. In Glendale zul je bijvoorbeeld *Gohar's pharmacy* of *Ani's Supermarket* vinden, als je een winkel binnenloopt, spreekt bijna iedereen Armeens en er zijn Armeense scholen en studentenverenigingen. Het is bijzonder om een maatschappij te zien met zoveel Armeniërs bij elkaar, die elkaar allemaal helpen. Natuurlijk hebben we dit ook in Nederland, maar in de omgeving van Los Angeles is dit op grote schaal. Dit is ook terug te zien in de buurt. Rijd met ons mee voor een tour van de Armeense bezienswaardigheden rondom Glendale!

St. Gregory Cathedral

We rijden van de Glendale Freeway naar Glendale. Aan de linkerkant van de weg is de St. Gregory Cathedral te zien. De drie *khatchqar* zijn van ver al te zien. Deze prachtige kathedraal werd in 2001 gebouwd. De meeste doopsels en bruiloften van de Armeniërs vinden hier plaats, dus Armeniërs komen hier vaker langs.

Artsakh Street

We komen Glendale binnen en rijden door het centrum. We rijden langs.... Artsakh Street! De borden van deze mooie straatnaam staan naast het stoplicht. In 2018 kwam de Raad van Glendale bij elkaar om een deel van de straat Maryland Avenue te veranderen naar 'Artsakh Street'. Hier werd met de inwoners wekenlang over gedebatteerd. Veel bedrijven waren het hier namelijk niet mee eens,

door onder andere de kosten. Een grote meerderheid van de raad van Glendale stemde toch voor en daarom zien we sinds een aantal jaren het bord met 'Artsakh Avenue'. Er zijn hier veel winkels en leuke plekjes om te eten. We zien in de straat vooral veel Mexicaanse restaurants (helaas niet zoveel Armeense restaurants) die erg lekker eten serveren (niet zo lekker als Armeense natuurlijk).



St. Gregory Cathedral

Artsakh Street



ELINA NAZARIAN
MEMOIRE



St. Mary's Armenian Apostolic Church



St. Mary's Armenian Apostolic Church

We rijden wat straten door en een andere kerk komt in zicht. Sint Mary's Kerk is een van de eerste Armeense kerken in de omgeving van Los Angeles. Deze werd in 1975 gebouwd en is dichtbij het centrum van Glendale gelegen. Ook op deze plek worden veel bruiloften gehouden.

Armenian Genocide Memorial Khachkar

Naast de kerk, aan de rechterkant, is een *khatchqar* te zien. Deze staat als herdenking aan de Armeense Genocide. Het tufsteen waar deze van gemaakt is, komt uit Armenië, maar het werk zelf werd in Glendale gemaakt. Op de *khatchqar* zijn Armeense symbolen en gezichten van bekende slachtoffers uit de genocide te zien.

De mensen

Er is een grote diversiteit binnen de Armeniërs rondom Los Angeles. Over Armeniërs wordt gezegd dat het hardwerkende mensen zijn. Terwijl we rondrijden, horen we verschillende Armeense accenten, met daarbij een Amerikaans accent. In Noord-Hollywood wonen veel Armeniërs uit Armenië zelf (*Hayastanci's*) en in Glendale en Burbank wonen de meeste Iraanse Armeniërs (*ParskahaysIranahays*). Libanese Armeniërs (*Libanahays/Aremtahays*) wonen vooral in Pasadena en Montebello. Kortom, overal waar je een winkel binnen gaat, kom je elkaar tegen. Dat er zoveel Armeniërs wonen, maakt dat ze samen invloedrijk zijn in Los Angeles. Zo worden op 24 april de hoofdstraten gesloten in veel van deze gebieden. Op de herdenkingsdag zijn de straten stil. Wat verder opvalt als we rondrijden, is dat er in Glendale enorm veel Armeense bakkerijen zijn. Ook zien we veel reclameborden met Armeense advocaten, met name vrouwen. Dit laat zien dat Armeniërs van alle markten thuis zijn.



OORLOG DOOR DE ONBEANTWOORDE LIEFDE VAN ARA GEGHETSIK

Sommigen van jullie kennen de Griekse mythe van de Trojaanse oorlog. Hierin wordt er gevochten om de mooiste vrouw ter wereld, Helena uit Sparta, die door Paris werd meegenomen naar Troje. De oorlog begint dus om onbeantwoorde liefde. De Armeense mythologie kent een soortgelijk dramatisch verhaal over de liefde: Ara Geghetsik en Shamiram.

Koning Ara, beter bekend als Ara Geghetsik (ofwel: Ara de Mooie) heerste over het Armeens Koninkrijk. Hij was getrouwd met Nvard en ze kregen een zoon, ook genaamd Ara. Ara Geghetsik dankt zijn naam aan zijn beeldschone uiterlijk, waarover veel gepraat werd in het oude oosten. In deze tijd was er geen man zo mooi als hij.

Koningin Semiramis (Shamiram) van Nineveh heerste over Assyrië. Ze verzorgde de hangende tuinen van Babylon, die één van de zeven wereldwonderen zijn. Ze had een echtgenoot Ninus, maar hij verliet het koninkrijk door zijn afkeer voor haar ontrouw aan hem.

Semiramis hoorde van de schoonheid van Ara Geghetsik en ze vroeg de knappe Armeense koning ten huwelijk.

Ze was gewend aan alle adoratie en gehoorzaamheid die ze kreeg van mannen. Ze dacht dat ook koning Ara op zijn knieën zou vallen voor haar. Ze smeekte hem om samen met haar te regeren en om vrede te sluiten met zijn koninkrijk door hem luxe cadeaus te geven. Tot het ongeloof van de Assyrische koningin sloeg Ara dit aanbod af, want hij was al gelukkig bij zijn prachtige vrouw Nvard.

Semiramis was woedend en ze begon een oorlog tegen Armenië.

Ze beval de Assyrische soldaten om Ara Geghetsik levend naar haar toe te brengen. In deze oorlog komt Ara Geghetsik helaas te overlijden door een giftige pijl van een zoon van Semiramis. Volgens andere versies van dit verhaal komt hij te overlijden door een talisman, die hem met zijn liefde voor Nvard beschermt tegen Semiramis.

De Assyrische koningin treurt om zijn dood. Om de Armeense soldaten te laten stoppen met vechten, overtuigt Semiramis hen dat hun koning weer tot leven is gewekt door de goden. Ze verkleedt een van haar bekeneden als Ara Geghetsik.

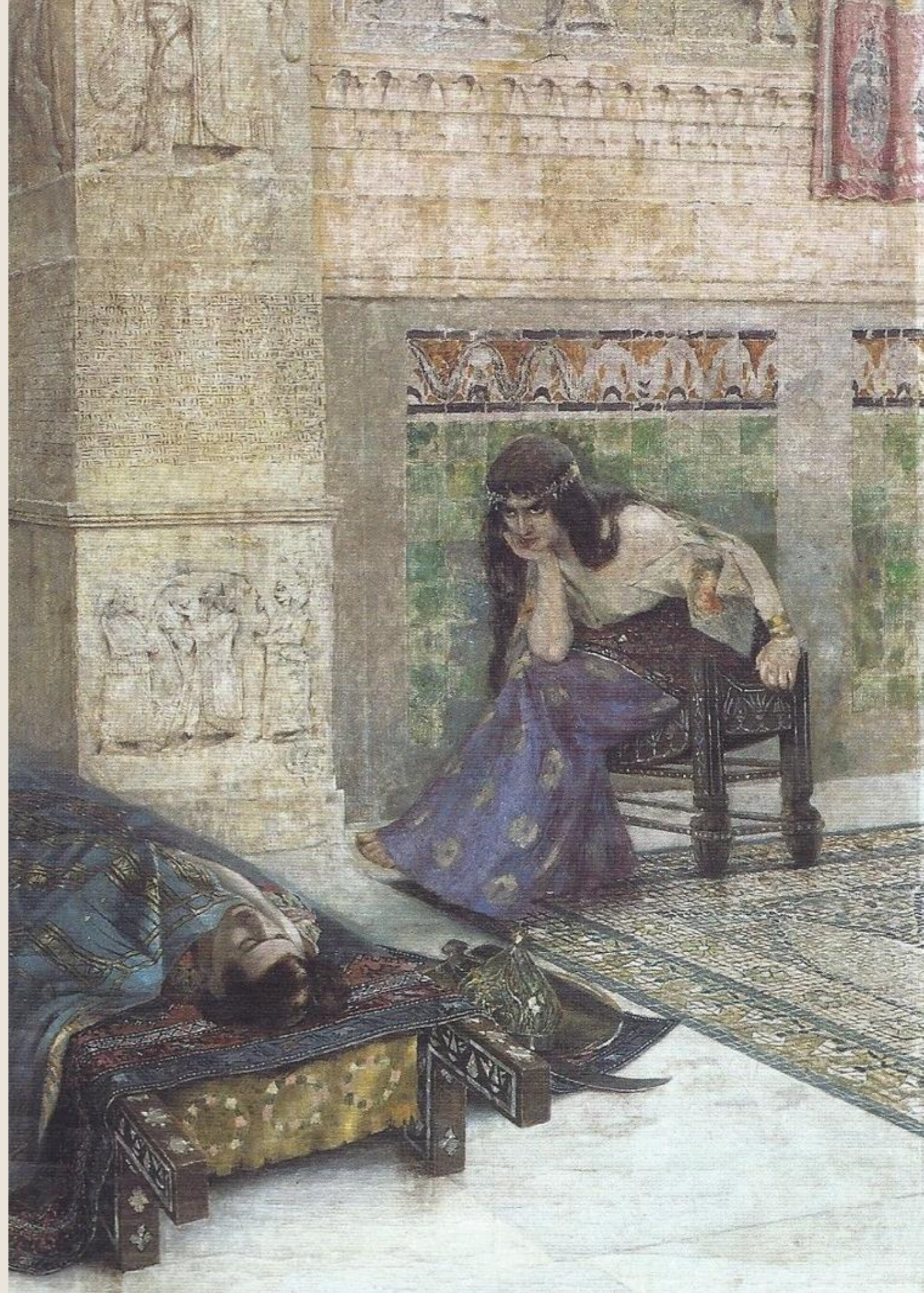
Ondertussen bidt ze tot de goden om koning Ara echt tot leven te wekken. Vanuit de hemel komen wezens in de vorm van honden naar ze toe, die de wonden van Ara en van de gewonde soldaten likken. De wonden genezen meteen volledig en koning Ara komt weer tot leven! Ergens is dit niet heel vreemd, aangezien het bekend is dat speeksel het genezingsproces van wonden kan versnellen. Speeksel bevat namelijk weefselfactor, wat bloedstolling versnelt. De honden worden *Aralez* genoemd, met 'Ara' vernoemd naar de koning en 'lez' van likken (lizel). Er wordt gezegd dat de Armeense *gampr* hond afstamt van deze bijzondere Aralez.

Er zijn meerdere versies van de mythe, waardoor de plek van de verrijzenis van Ara Geghetsik lastig te achterhalen is.

Er is een berg in Armenië vernoemd naar hem, Awayi lerr, gelegen tussen de rivieren Hrazdan en Qasakh.

Dit is een inactieve vulkaan met een grote biodiversiteit, die nog veel bezocht wordt door toeristen. De top van deze berg heeft de contouren van het gezicht van een man waarvan gezegd wordt dat dit het gezicht van Ara Geghetsik is. Volgens de legende is dit de plek waar koning Ara eerst stierf en waarna hij vervolgens weer tot leven kwam door de *aralezner*.

ELINA NAZARIAN
MYTHOLOGIE



Semiramis kijkend naar het lijk van Ara Geghetsik, Vardges Surenyants, 1899



KAYSERI, OFTEWEL MAZHAQ

Kayseri in het Turks, Kesaria (Καϊσάρεια) in het Grieks, of Mazhaq (Մաշադ) in het Armeens is een stad die tegenwoordig helaas in het hedendaagse Turkije ligt. De stad ligt in de voormalige provincie Gamirq (Գամիրք), die ook wel Cappadocië werd genoemd. Mazhaq ligt op de linkeroever van de Karasu-rivier op de noordelijke helling van de berg Argeos. Volgens de Armeense historicus Movses van Chorene, heeft koning Aram Haykazuni zijn familielid Mshak als gouverneur van Gamirq aangesteld. Op de plek waar de toekomstige stad Mazhaq gesticht zou worden, heeft gouverneur Mshak akkers gebouwd, omringd met muren en heeft die akkers en tuinen vernoemd naar zichzelf, Mshak. In de loop van de tijd is de naam door vervormingen veranderd naar Mazhaq. Mazhaq werd toen ook de hoofdstad van Gamirq.

Geschiedenis

Aan het begin van de 6e eeuw voor Christus veroverde Marastan de stad, vanaf de tweede helft van dezelfde eeuw de Achaemeniërs en uiteindelijk is in de 4e eeuw voor Christus is de stad bezweken aan de Seleuciden. In 17 voor Christus werd Cappadocië een Romeinse provincie en werd de hoofdstad Mazhaq omgedoopt tot Kesaria 'Caesarea' ter ere van de Romeinse keizer Julius Caesar. In 1022 schonk Keizer Vasil II van Byzantium Kesaria aan Davit Artsruni, prins van Sebastia, en na 1045 aan zijn schoonzoon, Gagik II van Bagratuni. Na de val van Ani in 1045, de hoofdstad van het koninkrijk Bagratuni, vestigde Gagik II zich in Mazhaq en stichtte St. Grigor de Verlichter-kerk die er nog steeds staat. Na de Turkse bezetting werd de stad omgedoopt tot Kayseri.

De Armeens-Apostolische kerk

Voor de Armeens-Apostolische kerk speelde de stad Mazhaq een belangrijke rol. Daar is Suren, die samen met zijn christelijke verzorgster Sofia gevlucht was van de wraakzuchtigheid van de Arshakuni's, gedoopt tot christen en heeft daarmee de naam Gregorius gekregen (wat in het Grieks *waakzaam* betekent).

Gregorius werd later de eerste katholikos van Armenië en kreeg als bijnaam De Verlichter.

Zo werden in Mazhaq van de eerste helft van de 4de eeuw tot aan de heerschappij van de koning Pap, alle Armeense katholikossen gezalfd en gezegend.



6de eeuw
voor Christus

Tweede helft
6de eeuw
voor Christus

4de eeuw
voor Christus

17 voor Christus

Verovering door
Marastan

In de handen van
Achaemeniërs

Verovering door
Seleuciden

Cappadocië/Gamirq
werd een Romeinse
provincie. Mazhaq werd
omgedoopt tot Kesaria
ter ere van Julius Caesar

1022

Keizer Vasil II van
Byzantium schonk Kesaria
aan Davit Artsruni, Prins
van Sebastia

1045

Keizer Vasil II schonk
Kesaria aan zijn
schoonzoon, Gagik II
van Bagratuni

1045

Val van Ani, hoofdstad
van koninkrijk Bagratuni.
Gagik II vestigde zich in
Mazhaq en stichtte St.
Grigor de Verlichter-kerk

Turkse bezetting

Kesaria werd
omgedoopt tot Kayseri

AREN NAGULYAN
GESCHIEDENIS

Bloedbroeders

In de documentaire *Bloedbroeders* bezochten Ara Halici en Sinan Can de stad Kayseri, omdat daar namelijk Ara's grootouders vandaan komen. Er was in de documentaire te zien dat er Armeense straten en ruïnes waren overgebleven. Ook begeleidde een journalist hen naar een Armeense kerk dat gerestaureerd werd.

Je zag Armeense teksten op de muren en op het plafond, maar na de restauratie kreeg het gebouw zeker niet opnieuw de functie van een kerk.

Bekijk hier
aflevering 3 van
Bloedbroeders



De overgebleven Armeense straten vernoemd zijn naar de misdadigers die verantwoordelijk waren voor de Armeense genocide.

Volgens het boek van *Bloedbroeders* werd het kerkgebouw omgebouwd tot een bibliotheek. In het boek vind je ook allemaal andere dingen terug over de stad Mazhaq. Bijvoorbeeld dat je vroeger in Mazhaq de lekkerste basturma en sujukh kon krijgen die gemaakt werd door Armeniërs.

Voor de genocide

Voor de genocide had de stad Mazhaq een bevolking van tussen de 60.000 en 70.000 waarvan een derde Armeniërs waren, terwijl Armeniërs eeuwen daarvoor een meerderheid vormden in Mazhaq.

Mazhaq had zeven Armeense kerken waarvan vier Armeens-Apostolische, twee evangelische en één katholieke. Armeniërs hadden daar ook scholen, colleges, crèches en een weeshuis. De economie was daar volledig in de handen van de Armeniërs.

Mazhaq stond daar vooral bekend om haar ambachten en nijverheden, zoals slagerijen, textielwerkers en tapijtweverijen. Daarnaast hadden Armeniërs een drukkerij waar Armeense bladen werden gedrukt. In 1915 werd op bevel van de Ottomaanse overheid de Armeense bevolking volledig de stad uit gedeporteerd en werden de meesten ook nog uitgeroeid. Overlevenden vestigden zich in het buitenland. In 1938 woonden er daar nog ongeveer 2000 Armeniërs, maar nu is het een klein gemeenschap. Nu is er ook maar één kerk overgebleven die nog in functie is en dat is de St. Gregorius de Verlichter kerk. Er bestaat ook nog een Grieks district genaamd Talas in de provincie Kayseri, waar nog veel Armeense sporen bewaard zijn gebleven.

GLADZOR EVENEMENTEN

Gladzor leeft en bloeit door de vele evenementen en activiteiten. De afgelopen tijd heeft het bestuur heel wat evenementen georganiseerd, zoals bijvoorbeeld de kennismakingsborrel in november, die ontzettend succesvol was. In december heeft Gladzor een uitje naar de Winter Efteling georganiseerd. Daarnaast is er met Gladzor heel wat geschaatst tijdens de Schaatsborrel in januari.

November



December



Januari



AGENDA

GLADZOR GALA
INFORMATIEAVOND BIRTHRIGHT

Het goede nieuws is dat er nog meer van dit soort geweldige evenementen en activiteiten aankomen. Wil je meer weten of wil je zien welke evenementen er nog meer aankomen? Check onze website of onze socials.

Zaterdag 25 maart



Zo ook erg trots om aan te kondigen dat er op 25 maart het Gladzor Gala zal plaatsvinden!

Je kunt je aanmelden door een mailtje te sturen naar info@gladzor.nl en wie weet maken wij er een onvergetelijke avond van!

Donderdag 2 maart



Lijkt het je leuk om vrijwilligerswerk te doen of stage te lopen in Armenië? Birthright Armenia biedt hiervoor de beste mogelijkheid aan! Op donderdag 2 maart 19:00 organiseren wij een online informatieavond over Birthright.

Naast het vrijwilligerswerk worden er wekelijks bijzondere excursies georganiseerd waarbij je Armenië op een bijzondere manier ziet en je nieuwe mensen kunt leren kennen.

Je kunt je aanmelden door een e-mail te sturen naar info@gladzor.nl.



[yeraz]shtutyun

Wie kent de nummers van Ruben Matevosyan, Tata Simonyan en Andy niet? We kunnen ze allemaal meezingen en het is zelfs een beetje schandalig als je ze niet kent. Uiteraard weet iedereen dat Charles Aznavour Armeens was en dat Cher eigenlijk Cherilyn Sarkisian heet. Maar, hoe zit het met de minder bekende artiesten? Om (in de volksmond) onbekende Armeense artiesten in de schijnwerpers te zetten neem ik een diepe duik in hun bibliografie en discografie. Middels deze rubriek wil ik jullie introduceren aan artiesten die in mijn opinie net zo lovend zijn als de rest. Veel lees-, maar vooral, luisterplezier.

BEI RU

Bei Ru is de artiestennaam van Baruir Panossian. Het is een woordspel van zijn naam en van Beirut, waar zijn ouders vandaan zijn geëmigreerd. Hij is een jonge muzikant uit Los Angeles die middels zijn verrijkende muziek mensen van verschillende achtergronden verenigt.

Men beschrijft zijn muziek als 'beat-heavy met invloeden van jazz, soul, elektronica, psychedelia, Armeense en Midden-Oosterse klassiekers'. In mijn opinie is dit echter misschien te conform en ook Panossian beschrijft zijn muziek eerder als organisch.

Hij beperkt zich niet tot genres. Zijn nummers zijn een samensmelting van alles om hem heen waarmee hij is opgegroeid, wat op natuurlijke wijze in zijn werk naar voren komt en dat voel je. Hij plukt met nauwkeurigheid zelfs fragmenten uit Hollywoodfilms waarin iets over Armenië of Armeniërs wordt gezegd.

Elk van zijn nummers zijn verzamelingen van verrijkende, bloeiende en authentieke samples, geluiden en ook technieken.



LARA NAZARI
RUBRIEK | MUZIEK



2010

L.A.

(Little Armenia)

Het eerste album van Bei Ru begon als een experimenteel project. Hij probeerde jarenlang beats te maken van oude Armeense cassettes die zijn ouders in huis hadden. De uitkomst van dit album is dan ook verrassend wanneer hij samples van de underground hiphop-scene van L.A. integreert in nummers die Armeense klassiekers bevatten.

Met Little Armenia maakt hij een eerbetoon aan zowel zijn roots als zijn geboortestad Los Angeles.

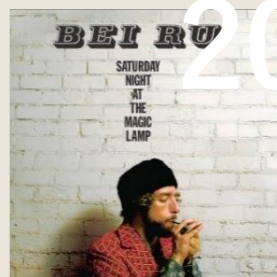
Little Armenia verkreeg veel populariteit en introduceerde mensen van allerlei achtergronden tot muziek waarmee zij waarschijnlijk nooit in contact mee zouden komen.



“

It was an **honor** to be the conduit to be able to let that music out there in the world.

”



2014

Saturday Night at the Magic Lamp

Dit album heeft een meer elektronische en dansbare *sound* dan *Little Armenia*, precies wat nodig was om Bei Ru's carrière een extra boost te geven.

Met (en door) het grote succes van Saturday Night at the Magic Lamp heeft hij internationaal getoured en zelfs in Kuwait opgetreden bij het eerste elektronische muziekfestival van het land.

De belevenissen en ervaringen tijdens zijn tours zijn de leidraad geweest voor zijn volgende albums.

“

The crowds were so accepting and people were so kind and it gave me this broader sense of how big this music really is, it opened my eyes to how we're part of this **collective consciousness** and how far the music reaches.

”



Wat is een artikel over een artiest zonder afspeellijst met een selectie van mijn meest geliefde nummers...?

Beluister mijn selectie van Bei Ru '[yeraz]shtutyun' of 'ARAX Gladzor' op te zoeken via Spotify. Bij elke ARAX-uitgave van dit jaar zal ik deze afspeellijst aanvullen met de besproken artiesten. Vergeet de afspeellijst dus niet te liken en *stay tuned*.

Aanbevelingen? Neem gerust contact met mij op via lara.araxgladzor@gmail.com!

2016 L.A. ZOOO

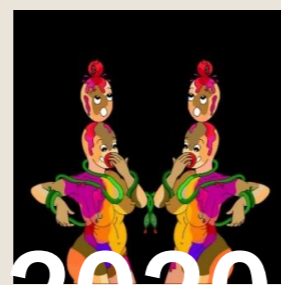
In dit album neemt Panossian even een andere wending. Hij lijkt een afstand te nemen van Midden-Oosterse en Armeense samples.

Hij verkent nieuwe geluiden door zijn beats op psychedelische jazz en harmonische melodieën te plaatsen.

Deze benadering klinkt duidelijk anders dan zijn voorgaande albums. Gedurende het maken van dit album kwam zijn moeder helaas te overlijden.



“ The tone of the album doesn't reflect *that* (verwijzend naar het overlijden van zijn moeder) at all. It's probably the most **fun** album I think that I've ever done. ”



2020 Pomegranate Juice

Met *Pomegranate Juice* zet Panossian de toon voor zijn volgende album, en dit heeft hij op bijzondere wijze gedaan. Hij produceert op onuitputtelijke wijze nummers die rijkelijk zijn versierd en implementeert geluidsopnames die over granaatappelsap gaan. De vraag is dan waar hij deze geluidsopnames vandaan haalt; zijn het recente opnames van tijdens zijn tour, of zijn ze afkomstig van vintage media?

Dat is wat Bei Ru interessant maakt, zijn muziek klinkt zowel futuristisch als nostalgisch.

“

So I had a fresh squeezed cup of pomegranate juice in Amman, Jordan, in 2015 when I was performing there, and it **blew my mind**. The plan for *Pomegranate Juice* was for it to be sort of like an **appetizer** for my album after that, *Custom Made Life*. ”

”



2020 Custom Made Life

Bei Ru's nummers hebben buiten de samples geen lyrics, maar in *Custom Made Life* doet Panossian een poging om zelf te zingen. In dit album werkt hij ook samen met grote namen, onder andere Sebu Simonian en de vocalist van Capital Cities (met 900 miljoen streams op Spotify met hun nummer *Safe & Sound* ken je ze zeker!). Panossian en Simonian ontmoetten elkaar aan het begin van hun muziekcarrière maar wegens ongelukkige timing vond tot dit album geen samenwerking plaats. Uiteindelijk verstuurde Panossian een beat naar Simonian waarop Simonian een conceptlyrics schreef.

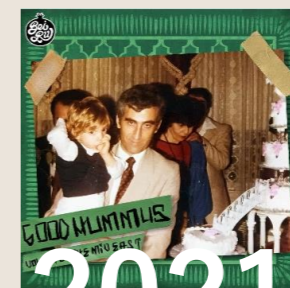
Toen hij het voor het eerst hoorde, kreeg hij kippenvel.

Dit nummer, *Ultraviolet Violent*, is de afsluiter van het album. Het is waarschijnlijk het meest pop klinkende nummer van Bei Ru. In *Custom Made Life* wilde Panossian de breedte van zijn invloeden op samenhangende wijze laten horen, en dat is hem gelukt.

“

Custom Made Life fits under the **umbrella** of the kind of sound that I've been **cultivating** over the years. ”

”

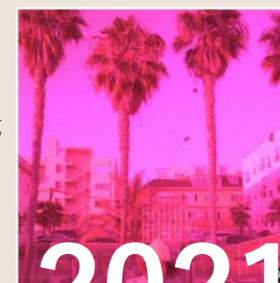


2021 GOOD HUMMUS Vol. 1-8

Tijdens de pandemie heeft Bei Ru een geweldige verzameling aan wel 8 (!) mixtapes uitgebracht. Mijn favoriet is Vol. 7-8, waarin Panossian onder andere heeft samengewerkt met John Berberian, een gewaardeerde muzikant die de 'oud' speelt.

Panossian heeft zich met deze mixtapes meer gericht op het narratief van housemuziek.

Hij blijkt zelfs wat sceptisch te zijn over zijn aanpak en de reacties die zijn luisteraars zouden hebben omdat hij zich wat had beperkt qua genre.



2021 Everything's OK

Met dit album neemt Bei Ru even een andere wending.

Hij lijkt zich meer te focussen op zijn eigen vocalen en een lo-fi maar tegelijkertijd ook psychedelisch geluid.

Hij verkent zijn stemgeluid spelenderwijze en lijkt de invloed van de coronapandemie als een van de onderwerpen te nemen met nummers zoals *Stay Inside* en *Won't You Stay*.



2022 Diaspora Dreams

Het album *Diaspora Dreams* is gemaakt in samenwerking met Krista Marina, een Armeense R&B zangeres uit de Verenigde Staten.

Het resulteert in een mooie dynamiek tussen zijn kundigheid en haar elegante stem.

De nummers zijn luchtig en dromerig, Panossian zet beduidend zijn lo-fi sound van *Everything's OK* door in dit album. *Diaspora Dreams* bevat zelfs een Armeens gezongen nummer, *Heravor*. Op sociale media delen ze regelmatig video's over het proces van hun nummers. De samenwerking van Bei Ru en Krista Marina is veelbelovend en een echte *Diaspora Dream* ;-).



TAXI!



ANI NAZARI
MEMOIRE

Met mijn ogen samengeknepen tegen de felle zon stap ik naar buiten, de oven in. Ik vind het werkelijk waar heerlijk en ik snap ook niet als mensen zeiken over dat ze de Armeense zomers te heet vinden. Maar goed, ik zeik dan weer over de milde Hollandse winters, dus we staan quitte.

Er stopt een grijze auto met een enorme ster in de ruit, een bumper die net niet de grond raakt en het heeft deuk aan de linker achterdeur, om nog maar over de krassen te zwijgen. Als ik de taxi instap merk ik dat de staat van de buitenkant van dit blik slechts een voorbode was van wat ik binnen aantref. De radio, die keihard klarinetgeluiden schelt, dankt zijn leven aan een stukje plakband. De banken zijn bekleed met dik tapijt die als een gemeen leger van mininaaldjes in mijn benen prikt zodra ik op de achterbank ga zitten. De achteruitkijkspiegel is met duct tape vastgemaakt en er hangt een kruis aan die bij elke bocht, kuil, steen of een andere oneffenheid vrolijk heen en weer bungelt. Het kruis moet er natuurlijk voor zorgen dat er geen ongelukken komen. Ik vind eigenlijk dat de taxichauffeur dan gewoon vals speelt omdat hij een deel van zijn bestuurdersverantwoordelijkheid aan God heeft gegeven en met de aanwezigheid van Zijn handen rechtvaardigt dat hij er zelf onderuitgezakt bij zit. Maar goed, misschien zijn die handen van God juist de reden dat deze man toch nog zijn werk kan doen.



“Ik moet naar Jerevan.” zeg ik. Hij kijkt afkeurend toe. “Jerevan? Is goed, laten we gaan,” versta ik uit zijn gemompel. “Weet je, het is hier geen Amerika of Moskou, je hoeft geen gordel om te doen.” Ik negeer het. “Twijfel je aan mijn rijkunsten?” Het kruis bungelt hevig heen en weer. “Ik heb jarenlang een business gehad in Moskou, drie zelfs! Ik rende van hot naar her. Toen keerde ik terug naar Armenië, want hoe kan ik onze vaderland achterlaten?”
Gaan we weer.

“Sinds ik terug ben rij ik taxi. Ooit was dit een mooi land maar die maffioze oligarchen hebben alles opgegeten en niks achtergelaten voor hun arme landgenoten. Ik snap er niks van: hebben ze niemand anders te beroven dan hun eigen volk? Het land is gedoemd en wij vragen ons alsmaar af waarom we hier zijn gebleven. Maar ik ben wel gebleven, je ziet het. Ik laat ons vaderland niet alleen. Ik heb mijn land, mijn landgenoten en mijn volk zo lief dat ik hen nooit iets kwaads zal doen.”

Hij laat het stuur los zodat hij met zijn handen het verhaal makkelijker over kan brengen en kijkt daarbij af en toe naar achteren om mijn reactie op deze monoloog te peilen.

“En daarom rijd ik voorzichtig, zie je? Nooit zal ik het mezelf veroorloven om een kind van dit land pijn te doen of te laten verongelukken. Je kunt die gordel dus gerust laten gaan.” Even wil ik vol vertrouwen op het bungelende kruis maar ik wil ook heel graag blijven leven. Noem me een kaaskop, maar ik laat mijn gordel aan. “Je moet het zelf weten”.

“Kunt u me zo voor het grote Operagebouw afzetten?” probeer ik voorzichtig. “Bij het standbeeld.”
“Ja ja is goed, is goed.”

Ik betwijfel of het “ja ja is goed is, is goed”. Met moeite houd ik me in om niet passief agressief een kruis te slaan als hij weer een levensgevaarlijke inhaalslag maakt. De hete lucht is iets koeler als het met een enorme snelheid door de open ramen in je gezicht slaat. Je krijgt misschien wat stof in je mik, maar je wordt er wel lekker wakker van. Een auto-ongeluk. De taxichauffeur ziet het ook. “De nieuwe generatie kan niet rijden” zegt hij behypocritiserend. “Weet je,” gaat hij verder “er waren er heus wel een paar jongelingen die fatsoenlijk met een auto konden omgaan, maar die zijn... meegenomen. Doodzonde.”

Natuurlijk, de oorlog. De Armeense samenleving heeft er sinds kort weer een traumatische schaduw bij. Alles wat gebeurt in het hier en nu wordt herleid naar de oorlog. Ieder pleit voor een eigen ideaal en ieder heeft een plan die in zijn recht best doordacht is. De één voelt de drang om te wreken, de ander is een zelfbenoemde strateeg. Alle mogelijke paden voor de afloop van dit verhaal zijn waarschijnlijk al een keer bedacht en in gedachten bewandeld, maar ik ben te moe om die paden te verkennen. Of te laf.

Ik kijk weer naar buiten. De huizen en wegen hebben pijnlijk veel potentie, maar het mocht niet baten. Waarom een keer niet?

De taxi stopt bij het Operagebouw. “Hoeveel krijg je van me?”

“Drieduizend, zusje.” Ja daag!

“Drieduizend? Da's te veel.”

“Wat nou is te veel? Dat is een normale prijs.”

“Natuurlijk niet. Vorige week ben ik voor tweeduizendvijfhonderd naar Jerevan gekomen, drieduizend is niet normaal.”

Ja, ik weet het: omgerekend is het ook maar zes euro, maar voor een lokale bewoner is het veel geld. Ik denk dat het me vooral dwars zit dat ik als een Europeaan wordt gezien die op een wonderlijke wijze toch wel ergens geld vandaan haalt. Wat denkt hij eigenlijk wel niet!

“Weet je, geef die tweeduizendvijfhonderd maar” hoor ik hem zuchtend zeggen. Ik voel me opeens ontzettend schuldig. Waarom doe ik moeilijk om één eurootje. Wat kan het mij schelen? In Nederland haal ik voor hetzelfde geld een slappe koffie en dan moet ik er blij mee zijn. In Nederland kost een enkeltje naar Amsterdam met de taxi al snel honderd euro. Ik besluit hem te gunnen en de volle bak te betalen. Gewoon. Omdat we het in Europa zwaarder hebben. Ik geef hem drieduizend dram en stap naar buiten, de oven in.



Was Leonardo da Vinci Armeens?

Afgelopen zomer bezocht ik samen met mijn gezin in Venetië een expositie over Leonardo da Vinci. Wat ik altijd grappig vind is dat mijn moeder met de meest random feitjes komt over bekendheden zoals "wist je dat hij/zij getrouwd is met een Armeniër?". Met dit in gedachte zei ik voor de grap tegen mijn moeder "Zou Leonardo da Vinci Armeense roots hebben?". Wat begon als een grap, bleek misschien waar te zijn.

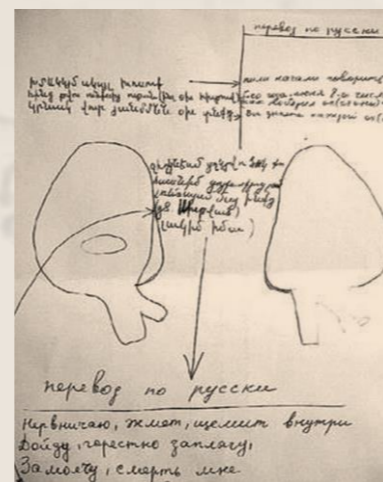
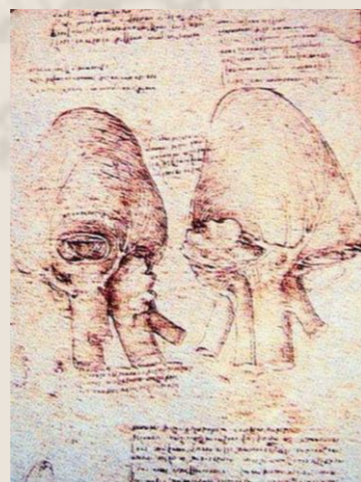
Leonardo di ser Piero da Vinci (15 april 1452 - 2 mei 1519), meer in het algemeen Leonardo da Vinci of gewoon Leonardo, was een Italiaanse polymath wiens met veel interesses: uitvinden, schilderen, beeldhouwen, architectuur, wetenschap, muziek, wiskunde, engineering, literatuur, anatomie, geologie, astronomie, plantkunde, schrijven, geschiedenis en cartografie. Zo'n intellectueel had vast wel iets met Armenië te maken. Daarom ging ik op zoek naar zijn verbanden met Armenië.

In het boek genaamd *Leonardo Da Vinci* ontdekte de artiest Armine Khachatryan bijvoorbeeld op een pagina met afbeeldingen van mensenharten Armeense letters in een aparte stijl. Later ontdekte ze dat opschriften ondersteboven waren geschreven. Er stond: "Aan het hoofd van de berg Ararat in het land van Mush hoorde ik Turken moeders zussen erge dingen aandoen". Ze was van mening dat de tekst ondersteboven stond omdat het iets was dat hij waarschijnlijk van iemand had gehoord.

Het omgekeerde schrift kan hebben gesymboliseerd dat de tekst door een andere persoon was geschreven in het bijzijn van da Vinci, wat door hem gebruikt zou kunnen zijn om de woorden van anderen aan te duiden.

Ze veronderstelde dat in de context van het briefje de twee harten de twee vulkanische kegels van de berg Ararat zouden kunnen voorstellen: Masis en Sis.

Onderzoek naar de creaties van da Vinci stelde dat de "buitenechtelijke zoon van een notaris en boerin Caterina op 5-jarige leeftijd van zijn moeder werd gescheiden". Omdat hij zijn moeder miste, probeerde da Vinci haar imago na te bootsen in de meeste van zijn vroege schilderijen. In de tijd dat da Vinci het schilderij van de harten aan het tekenen was, viel het Ottomaanse rijk Armenië binnen. Hij probeerde waarschijnlijk te vertellen over de verschrikkingen van conflicten.



ARSINE MARKOSIAN
INFORMATIEF

Ik denk dat de moeder van Da Vinci, wiens afkomst onbekend is, mogelijk verwant was aan Armeniërs, wat zijn kennis van het Armeens zou kunnen verklaren. De periode van het leven van Da Vinci kwam overeen met de tijd dat veel Armeniërs hun land verlieten. Sommigen van hen gingen naar Europa, maar behielden hun taal en gaven die door aan hun kinderen. Een andere aanwijzing over zijn afkomst zou zijn andere schrijven kunnen zijn: "Ik ben Vachis". Vachis betekent in het Armeens "mijn favoriet". Aan de andere kant kunnen we stellen dat Da Vinci's kennis erg veel en breed was en de kennis over Armenië hier niet van kon ontbreken.

De briljante vertegenwoordiger van de Renaissance Leonardo da Vinci was een fan van Armeense kunst, zoals blijkt uit zijn "Armeense brieven", die zijn opgenomen in het manuscript "Atlantic Codex Atlanticus".

Hij gebruikte veel van zijn technieken in zijn werk. Uit zijn uit Armenië meegebrachte schetsen kunnen we concluderen dat hij een van de eersten (zo niet de allereerste) was die de technieken van de Armeense architectuur waardeerde en een beetje begon te gebruiken (in het bijzonder de vorm van koepelstructuren).

Armeense schrijver Gostan Zarian schreef hierover het volgende: "Het was onder zijn invloed dat Bramante de gotische stijl verliet en de principes van de Armeense architectuur accepteerde die later een nieuwe richting gaven aan de bouw van de Sint Pietersbasiliek in het Vaticaanstad. De ontmoeting en samenwerking tussen Bramante en Da Vinci, die uit het Oosten kwam en de tekeningen van de Armeense kerken meebracht, lijkt door het lot te zijn gebeurd. Bramante gebruikte vervolgens de principes van de Armeense architectuur".

Da Vinci bewonderde zowel de Armeense middeleeuwse miniatuur als de Armeense verf. Hij had een soort lichtbruine verf meegenomen, die nog niet eerder in West-Europa was gebruikt. Het is ook heel interessant dat Da Vinci iets van de Armeense bodem had meebracht. Onderzoekers die de activiteit van Da Vinci onderzochten zien overeenkomsten tussen zijn beschrijving van de bergen en de documentaire over de bovenloop van de Eufraat.

De Codex Atlanticus is de grootste verzameling van da Vinci's documenten. Oorspronkelijk verzameld door de beeldhouwer Pompeo Leoni, is het gebonden in twaalf delen. De naam verwijst naar het grote formaat, vergelijkbaar met een atlas. ▼



Men geloofde dat Leonardo als ingenieur in dienst was van de Egyptische sultan. Een aantal onderzoekers is het eens met deze stelling en vindt het heel natuurlijk.

Leonardo heeft Armenië echter voortdurend genoemd, maar nooit over Egypte geschreven.

Of Leonardo's moeder daadwerkelijk Armeens was, is voorlopig nog een populair gerucht. Maar uiteindelijk is iedereen wel gerelateerd aan Armenië, toch?

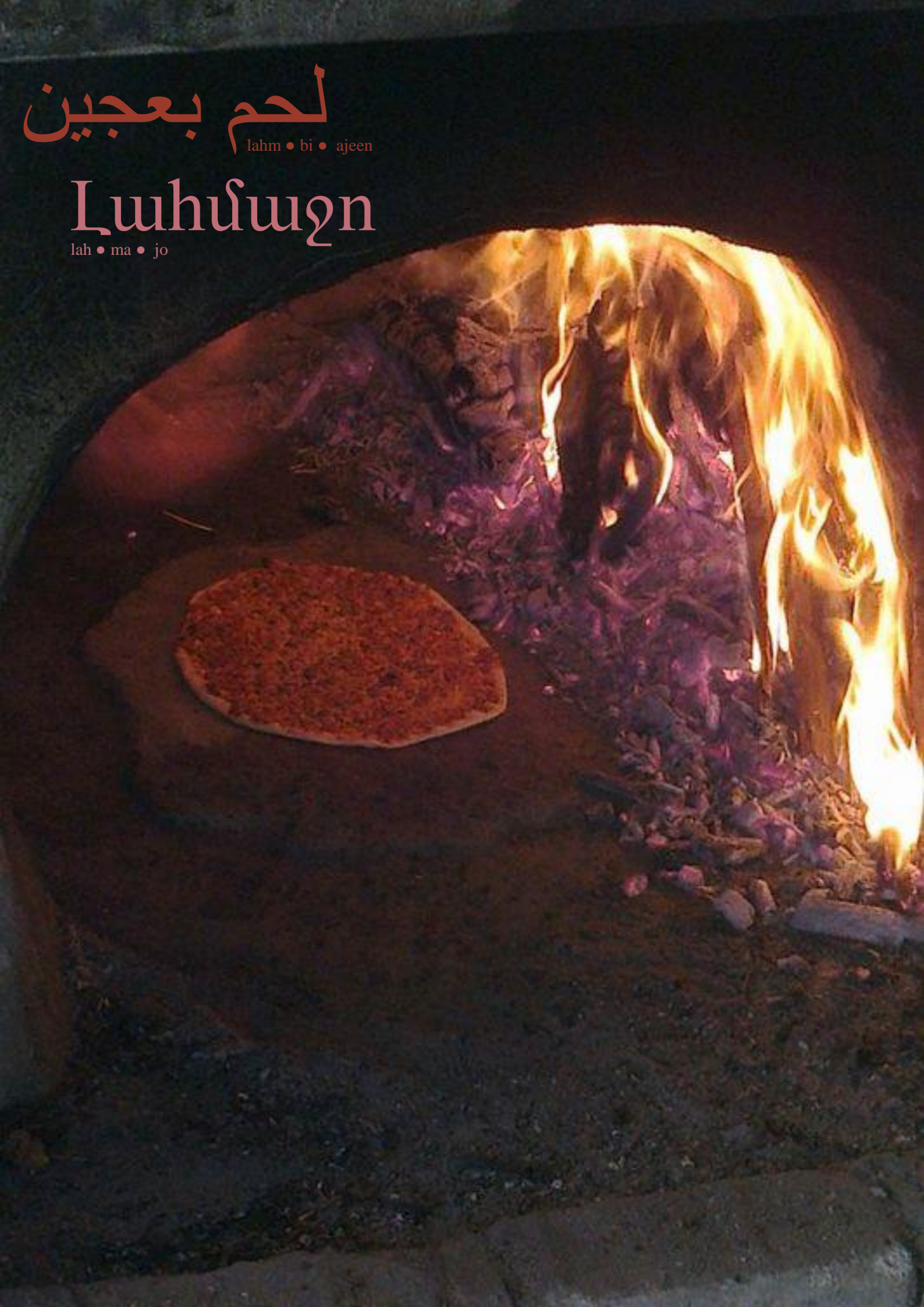
Sona Lisa ;-)





لحم بعجين
lahm • bi • ajeen

Լահմաջո
lah • ma • jo



SANDRA BEDROSIAN
RECEPT

RECEPT: LAHMAJO

Lahmajo, lahmacun of lahm bi ajeen, iedereen kent het wel en zal het ooit wel eens geproefd hebben. Er gaan veel variaties en namen rond van deze heerlijke dunne pizza belegd met gekruid deeg, maar in dit artikel focussen wij op de Armeense variant. Volgens onderzoek heeft lahmajo spirituele heidense roots die dateren uit de IJzertijd (900-650 v. Chr.). Dit komt doordat het deeg waar lahmajo van gemaakt wordt heel dun is en op lavash lijkt. Het maken van lavash had een spirituele betekenis in de tijd van de Artaxiad Dynastie. Het vlees dat gebruikt werd voor op de lahmajo was altijd van een jonge koe (geen kalf) wat erg speciaal was en dat tijdens ceremonies gegeten werd. De naam lahmajo komt van het Arabische woord lahm bi ajeen. Dit betekent vlees (lahm) en deeg (ajeen).

Voeg de bloem, de suiker en het gist samen in een kom. Giet hierbij vervolgens geleidelijk het water toe en begin het deeg te kneden. Voeg meer water toe indien nodig voor het deeg. Giet hierna de olie erbij en het zout en kneed het deeg goed voor 5 minuten. Bestrooi je keukenblad of tafel met wat bloem en verdeel het deeg hierop in kleine bolletjes. Laat deze rusten gedekt met een theedoek en begin nu aan je vlees.

Pel de ui en voeg dit samen met de tomaten, olie, knoflook en peterselie in een grote blender en mix tot het fijn is. Voeg dit mengsel vervolgens in een grote kom toe en doe hier het gehakt en de rest van de ingrediënten bij. Mix het gehakt goed door en voeg zout en peper naar smaak toe. Rol vervolgens de bolletjes deeg uit en smeer hierop naar verhouding het gehakt op uit. Bak de lahmajo af in een voorverwarmde oven op 200 graden voor 5-10 min. Top je warme lahmajo af met wat sla en citroen en smullen maar!

Tip: gebruik tortillawraps als je geen tijd hebt om het deeg te maken! ;-)

Deeg
720 gr bloem
1 eetlepel suiker
1 eetlepel gist
1 theelepel zout
3 eetlepels vegetarische olie
2 bekertjes lauw water

Vlees
1 kg gehakt
4 witte uien
5 teentjes knoflook
120 ml vegetarische olie
50 gr peterselie
1kg tomaten
2 eetlepels tomatenpuree
2 eetlepels granaatappelsaus
zout en peper
optioneel 1/2 hete pepers

Notities



ARMENIËFONDS

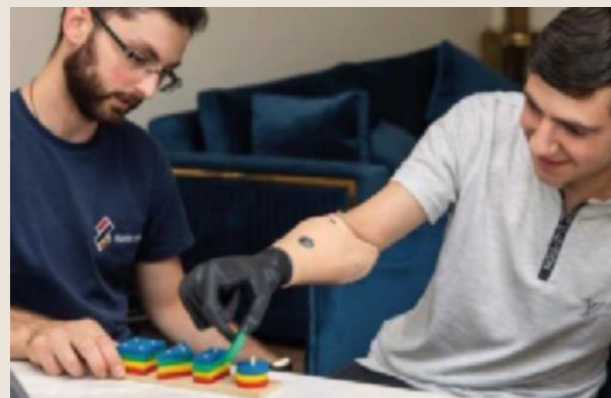
Armenië Fonds Nederland (AFN) is een vereniging in het hart van de Armeense gemeenschap van Nederland. Met de hulp van onze donateurs, leden en vrijwilligers bouwen we al bijna 30 jaar aan een sterker Armenië door duurzame humanitaire hulp te bieden op bestemming. Dit doen wij in nauwe samenwerking met het Hayastan All Armenian Fund (HAAF). Sinds haar oprichting heeft het Armenië Fonds duurzame projecten gerealiseerd. Denk aan projecten op het gebied van watervoorzieningen, cultuur, gezondheidszorg, onderwijs en noodhulp voor de slachtoffers van de Artsakh oorlog in 2020.

Wij zoeken enthousiaste vrijwilligers die het bestuur ondersteunen. Dit neemt weinig tijd in beslag en staat mooi op je CV! Voor vragen kun je gerust contact opnemen via onze social media-kanalen of mail info@armeniefonds.nl



Smart Armenia

Smart Armenia is een project dat arbeidsongeschikte soldaten en hun familie steunt door middel van bijscholing en het bieden van goede kansen op de arbeidsmarkt. Het doel van dit programma is het beperken van arbeidsongeschiktheid die de soldaten zijn opgelopen tijdens de 44-daagse oorlog in Artsakh door het aanbieden van hoogwaardige onderwijsprogramma's en deze te organiseren.



Zinvori Tun

Zinvori tun ("soldatenhuis") is een revalidatiecentrum voor militairen (en burgers) in Yerevan. Door een werkplaats voor ortheses en prothesen te bouwen kunnen mensen worden gerevalideerd. In de nieuwe orthopedische werkplaats in Zinvori Tun kunnen (oud-)militairen geholpen door hen mobieler te maken en de kwaliteit van hun leven te verbeteren.

De principes van Armeniëfonds



Energie

Het voorzien van duurzame energie als wind, water en zon. Deze bieden stroom aan afgelegen gebieden door middel van diverse voorzieningen zoals zonnepanelen.



Schoon water

Schoon drinkwater en goede sanitaire voorzieningen zijn van groot belang voor voedselveiligheid, onderwijs en gezondheid.



Landbouw

Moderne kassen en innovatieve landbouwtechnieken zijn essentieel voor de langdurige ontwikkeling van de landbouwsector in Armenië. Zo steunen wij onze boeren..



Huisvesting

We voeren projecten uit met het doel de huisvesting en kwaliteit van leven voor gemeenschappen en gezinnen te verbeteren. Denk aan dakloze gezinnen, of gezinnen met meerdere kinderen of oorlogsveteranen. We dragen ook bij aan renovatie projecten.



Infrastructuur

Het All Armenia Fund heeft meer dan 100 wegen en netwerkprojecten voltooid! In de toekomst hopen wij meer bij te dragen aan deze projecten.



Educatie

Renovatie en aanbod van scholen vormt voor ons een van de kernprincipes. Ook dragen wij bij aan projecten die zorgen voor bijscholing en cursussen om zo werkgelegenheid te creëren.



HAYKINO

De wereld van de Armeense cinema is veel interessante, mooie, grappige, ontroerende en kunstzinnige films rijk. Het is erg belangrijk om deze films te koesteren en niet te vergeten. In deze rubriek worden films uit de Armeense cinema aan het licht gebracht, besproken en geanalyseerd zodat ze niet verloren raken. Dit keer zullen we het hebben over de film *Kyanq U Kriv*, een erg aangrijpende film over de oorlog in Artsakh in de jaren '90.

KYANK ԿՅԱՆԿ U KRIV ՈՒ ԿՌԻՎ

Kyanq U Kriv, wat leven en vechten betekent, is een vrij recente film (2016) over de oorlog in Artsakh in de jaren negentig. Ondanks dat het verhaal zich in de jaren negentig afspeelt, is de film erg confronterend en daardoor ook ontroerend. De film is een goed in elkaar verweven geheel dat goed afwisselt tussen het front en het dagelijks leven in Yerevan.



ANI NAZARI
RUBRIEK | CINEMA



Regisseur: Mher A. Mkrtchyan
Cast: Samvel Tadevossian, Samvel Topalian, Ani Khachikyan, George Hovakimyan, Hayk Margaryan, David Hakobyan, Rusik Martirosyan, Hayk Petrosyan, Nanor Petrosyan, Elen Sargsyan
Componist: Armen Martirosyan

De film begint heel rustig. We belanden in Yerevan, begin jaren negentig. Vanuit het dakterras is heel de stad te zien. De oorlog schemert nu nog niet door. Een hechte vriendengroep zit op het dakterras en speelt onschuldig een spelletje. Dan hakt de realiteit er snel in: de vader van een van de vrienden, die een officier in het leger was, is gesneuveld.

Dan verandert alles: de vrienden besluiten om zich één voor één aan te melden om te gaan vechten en zo op hun eigen manier een bijdrage te leveren aan de oorlog.

Een erg interessante scène in de film is de ruzie tussen Tigran, de hoofdpersoon (Samvel Tadevossian) en zijn opa (David Hakobyan). De scène vindt plaats op het moment dat alle vrienden van Tigran al op het front zijn, maar Tigran zelf niet. Hij is een kalme schoolmeester die vindt dat met geweld niets wordt opgelost. Zijn opa vindt dat Tigran zijn idealisme juist moet opgeven en een man moet zijn, omdat hij met deze mentaliteit ook al het meisje op wie hij verliefd is heeft verloren aan een ander. "Ik wil niet en ik kan niet", is de conclusie die uit Tigran voortkomt.

"Je kunt beter angstig vechten dan angstig door het leven gaan!"

is het antwoord van zijn opa. Deze zin geeft de doorslag en Tigran besluit om zich toch aan te melden voor het leger. Deze ruzie is niet alleen aangrijpend voor het leven van de hoofdpersoon, maar het is ook een belangrijk keerpunt in het grote verhaal. We zullen vanaf nu vooral kijken naar het slagveld. We verlaten het leven en kijken naar het deel dat in die samenleving aan het vechten was. Leven en vechten, leven en elke dag bijna sneuvelen, twee dingen die gek genoeg naast elkaar bestaan. Na deze scène werd het samenspel tussen deze twee componenten duidelijker.



▲ Still: op een verjaardag van één van de vrienden, als alles nog vredig is.

“

De film is cinematografisch heel aangenaam: de acteurs zijn niet halfslachtig aan het acteren en zitten er vol in zonder dat het tenenkrommend is. Het beeld is heel mooi: ondanks dat het een oorlogsfilm is, wordt er niet onnodig veel en verwarrend met de camera bewogen. Wat nog ingrijpender is, is dat het niet mooier wordt gemaakt dan dat het is. Er sneuvelen soldaten, kinderen, mannen, jongens, echtgenoten, idealisten en vrienden. Degenen met wie je net nog zat te lachen is er van het ene op het andere moment gewoon niet meer. Ik was blij om te zien dat de oorlog in deze film niet wordt geromantiseerd. Na het zien van deze film wil je je absoluut niet aanmelden bij het leger, je krijgt er een afschuw voor en het zit je een paar dagen niet lekker. Dit is in contrast met veel andere Armeense oorlogsfilms die het soldatenbestaan juist romantiseren door idealen en dromen. Deze film is juist keihard: de kans is groter dat je dood gaat dan dat je de overwinning ziet. Mocht je de overwinning tóch zien, heb je waarschijnlijk heftige trauma's en zou je willen dat je dood was. Hierdoor raad ik toch af om de film kijken als je het niet fijn vindt om aan de situatie in Artsakh te denken. De kracht van *Kyanq u Kriv* zit in de realiteit ervan. Ik heb de oorlog niet meegemaakt in de jaren negentig, maar mijn familieleden die het wel hebben meegemaakt vonden dat het een goede afspiegeling van de werkelijkheid is. Je kunt middels deze film ook zien hoe het eraan toe ging in de jaren negentig.

Al met al is *Kyanq U Kriv* een zeer aansprakelijke film die niet alleen past in de canon van de Armeense geschiedenis, maar ook op jouw kijklijst.

”



◀ Bekijk hier *Kyanq U Kriv*



BIRTHRIGHT

Birthright Armenia biedt jonge Armeniërs uit de diaspora de mogelijkheid om verbinding te maken met het thuisland van hun voorouders. Het programma bestaat uit ten minste 30 uur vrijwilligerswerk per week. Ook krijg je de kans om bij een lokaal gastgezin te wonen, je Armeense taalvaardigheid te verbeteren, andere deelnemers van over de hele wereld te ontmoeten, elke dag op excursie te gaan en kennis op te doen over het land en de cultuur. Lees hieronder het verhaal van Tigran Melikian, een vrijwilliger voor Birthright Armenia.

Meer weten? Neem een kijkje op birthrightarmenia.org en houd de sociale media van Gladzor in de gaten voor een online infoavond met Birthright Armenia!

Barev bolorin,

Laat ik kort even beginnen met mijzelf voorstellen, alvorens zal ik meer vertellen over mijn onderzoek in het kader van mijn masterthesis waar mede leden van Gladzor aan hebben deelgenomen. Mijn naam is Tigran Melikian, inmiddels 27 jaar oud. Geboren te Brussel, opgegroeid in Den Haag waarna ik naar Amsterdam ben verhuisd voor mijn studies. Afgelopen zomer heb ik de master Sociologie aan de VU afgerond. Terwijl ik dit schrijf ben ik overigens in Armenië waar ik deelneem aan Birthright Armenia. Aan het einde van dit artikel zal ik daar kort iets meer over vertellen. Oké, nu je in een aantal zinnen een (marginaal) beeld hebt van wie ik ben, ga ik graag door naar iets wat ik veel interessanter vind: mijn masterthesis!

Voordat ik wat resultaten deel, is een korte introductie in onderzoeksland een logisch begin. Want, 'jongeren identiteitsnetwerken', wat zijn dat eigenlijk? Zoals vaak verklapt het woord de betekenis al een beetje. Identiteitsnetwerken zijn namelijk netwerken die gericht zijn op een identiteitskenmerk van groepen mensen. Om sociale mobiliteit te stimuleren onder groepen met minder kansen, zijn in de discourse over maatschappelijke ongelijkheid 'inclusie' en 'diversiteit' steeds belangrijker geworden voor bedrijven, organisaties, de overheid en onderwijsinstellingen met als gevolg het ontstaan van meer identiteitsnetwerken. Zo zijn er bijvoorbeeld in het bedrijfsleven vrouwennetwerken, LGBTQ+-netwerken en netwerken die zich richten op mensen

met een etnische minderheidsidentiteit. Het inzetten van instrumenten als identiteitsnetwerken ondersteunen de (professionele) ontwikkeling van mensen met een minderheidsidentiteit en kunnen bijdragen aan (sociaal) kapitaal, waardoor gelijke kansen realistischer worden. Met groeiende aandacht voor sociale ongelijkheid, diversiteit en inclusie, is het relevant om te begrijpen waarom jongeren uit gemarginaliseerde groepen lid worden van identiteitsnetwerken en welke bijdragen dat kan leveren aan sociale mobiliteit, ontwikkeling en kansen. Dit is interessant in het kader van discoursen over identiteitsnetwerken: waar vrouwen- en LGBTQ+-netwerken als typisch Nederlands-progressief gezien worden, krijgen etnische minderheidsnetwerken al snel de label 'buitenlands', en worden deze verweten bij te dragen aan polarisatie en segregatie. Maar... klopt dat wel?

De onderzoeken die over identiteitsnetwerken zijn gedaan in het werklevens, zijn vooralsnog vooral gericht op vrouwen- en LGBTQ+ netwerken. Er is minder onderzoek gedaan naar netwerken van etnische minderheden en specifiek netwerken waar jongeren lid van zijn. Vandaar dat ik mij heb gericht op Amsterdamse jongeren met een (niet-westerse) migratieachtergrond die lid zijn van een multiculturele studentenvereniging. Leden van bijvoorbeeld de Islamitische-, Turkse- en uiteraard de Armeense studentenvereniging zijn geïnterviewd.

Oke... Heel verhaal, ik hoop dat het nog een beetje te volgen is. Either way, in totaal zijn bijna 40 jongeren geïnterviewd van diverse identiteitsnetwerken. Wat mij het meeste opviel is het vinden van samenhangende antwoorden, ongeacht van welke vereniging de geïnterviewde jongeren waren. Hieronder zie je eindelijk een samenvatting van de resultaten. Dit is uiteraard een korte, visuele weergave van een heel breed onderzoek. Mocht je geïnteresseerd zijn om meer te lezen, dan kun je mij bereiken op t.melikian@live.nl. Bovendien, a.d.h.v. mijn onderzoek is een reflectietool ontwikkeld voor alle deelnemende studentenverenigingen, want uiteraard hebben wij tips & aanbevelingen voor de verenigingen die hopelijk bijdragen aan meer ontwikkeling, belonging en (carrière)kansen!



Tot slot wil ik graag nog even Birthright Armenia belichten. De organisatie is een onderdeel van de H. Hovnanian Family Foundation en doet filantropische activiteiten voor Armeniërs over de hele wereld, zoals de Armenian Volunteer Corps (AVC) die voor potentiële buitenlanders die Armenië willen bezoeken en hun bijdrage willen leveren aan de ontwikkeling van het land. Zij organiseren professionele vrijwilligersprojecten in Armenië met meer dan 1300 partnerorganisaties (gouvernementele, particuliere en internationale organisaties) in Armenië. Daarnaast bieden ze verschillende onderdelen aan zodat de deelnemers Armenië niet alleen als toerist ervaren, maar ook de cultuur en de levensstijl van het land ervaren en zich als vrijwilliger voor het land inzetten door middel van een intensief programma. Birthright Armenia, evenals Armenian Volunteer Corps zijn voor veel van onze landgenoten programma's van hoop, omdat de stichting in het geval van Birthright Armenia niet alleen een programma organiseert vol evenementen, reizen, forums, lessen in de Armeense taal, een gastgezin, vrijwilligerswerk in professionele organisaties, maar ook een deel van de kosten van de diaspora-Armeniërs tussen 21 en 32 jaar vergoedt!

Ik ben voor minstens 5 maanden in Armenië en ben betrokken in een onafhankelijk sociaal onderzoekscentrum die onderzoeksprojecten uitvoeren over maatschappelijke vraagstukken en daarmee het beleid in Armenië proberen te beïnvloeden. Voorbeelden van een aantal projecten: de Yazidi integratie in het hoger onderwijs, re-integratie van soldaten na dienstplicht in het onderwijs, een multidimensionaal onderzoek naar armoede in Shirak, Tavush & Lori, of de perceptie van jongeren op politieke vraagstukken in Armenië.

Inzicht in de resultaten van onderzoek Tigran Melikian (MSc Sociologie)

Jongeren identiteitsnetwerken, Ongelijkheid en Agency

“Minority culture of Mobility? Minority culture of Belonging! Ademen en opladen in een veilige (tussen)ruimte”

Een onderzoek naar identiteitsnetwerken gericht op Amsterdamse jongeren met een niet-westerse migratieachtergrond, in het licht van sociale ongelijkheid, gericht op Sense of Belonging en Agency.




Al jaren brengt ASV Gladzor het Arax Magazine uit! Op onze website kun je de vorige edities teruglezen.

Sinds deze editie werken wij met een hernieuwde commissie met enthousiaste leden. Wil je ook onze commissie ondersteunen? Of eenmalig een artikel indienen? Neem dan vooral contact op met ons!

gladzor.nl

info@gladzor.nl

 [@asvgladzor](https://www.instagram.com/asvgladzor)

 [ASV Gladzor](https://www.facebook.com/ASV.Gladzor)

gladzor.nl
info@gladzor.nl

